

Tăcerea mea

Intellanima

Tăcerea mea e un stâlp care-a prins rădăcini în cer.
Privirea ta albastră s-a-ncolăcit pe el
ca șarpele
și tot se-nalță, se-nalță,
crezând că poate ajunge în lumina
din raiul
de mult pierdut.
Întoarce-te din drum!
E în zadar!
Tăcerea mea a zăvorât
poarta
la care vrei tu să ajungi,
iar cheia e rătăcită
în nadir,
acolo unde inima mea
de lut
și sânge
odrăsește în pustiu
muguri
pentru primăvara ce va să vină...
Agață-te de sunetele de flaut
ale mugurilor mei
mult răbdători
și,
poate,
vei găsi și cheia...